

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

סדר נסיעת רבנו ז"ל לארץ-ישראל

שש (א) ... קדם שנסע לארץ-ישראל היה בקאמיניץ. והנסיעה שלו לקאמיניץ הייתה פליאה גדולה, כי פתאם נסע מביתו ואמר, שיש לו דרך לפניו לנסע, ונסע מביתו על הדרך שנסועין למזיבוב. ואמר, שהוא בעצמו אינו יודע עדין להיכן הוא נוסע. ונסע למזיבוב, ובמזיבוב נתודע לו מן השמים, שהוא צריך לנסע לקאמיניץ, ונסע לקאמיניץ. וכל נסיעותיו היו בפשיטות, בדרך אנשים פשוטים, בלי שום התנשאות וכלי שום פרסום, אף-על-פי שאו כבר היה מפרסם בעולם, אף-על-פי-כן הזהיר מאד לאנשיו שנסעו עמו, שיזהרו לבלי להודיע בשום מקום שהוא נוסע, ולא ידעו בשום מקום שהיה, שהוא נמצא שם, כי נסע בהעלם בדרך הסותרים. והיה בקאמיניץ.

שש ואז, באותו העת, לא היה רשאי שום יהודי לדור בקאמיניץ ולא ללון שם בתוך העיר, רק כל היהודים היו דרים חוץ לעיר, וכל מי שהיה לו איזה עסק בתוך העיר, היה נכנס לתוך העיר ביום, והיה רשאי להיות שם כל היום, ובלילה הכרחו כל היהודים לצאת מן העיר, כי לא היה רשאי שום יהודי ללון שם, כמפרסם. ונכנס רבנו זכרוננו לברכה לתוך העיר עם איש אחד, שהיה עמו אז, והיה שם עד הלילה, ובלילה צוה להאיש שהיה עמו שיצא מן העיר, והוא זכרוננו לברכה נשאר שם לבדו בתוך העיר, וצוה על האיש הנ"ל, שביום המחרת יבוא לתוך העיר וימצאנו שם. והוא זכרוננו לברכה לן שם לבדו בתוך העיר, ואין שום בריה יודע מה עשה שם.

שש וביום המחרת נכנס האיש הנ"ל לתוך העיר, ומצאו שם, ואחר-כך, נכנס הוא זכרוננו לברכה עם ...

(ההמשך מעבר לדף)

הברכות והפרנסה והעשירות שנחזר הכל לישראל הכשרים הנלוים ונכללים במשה רבם. (הלכות ראשית הגז ה', אות ה')

קום לך אתם (כב,ב)

ידוע מאמר רבותינו ז"ל בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. ומנה באים כל העצות המקלקלות שנדמה לו כי מאת ה' הם או שהצדיק יעץ לו כך, ובאמת הכל ממנו בעצמו כמו שנאמר אולת אדם תסלף דרכו וכו'. כי כמו ששואלין את הצדיק בן הוא משיב. על בן מי שרוצה לחוס על עצמו באמת צריך לבקש מאד בתחנונים רבים את השם יתברך ואת הצדיקי אמת שישמרו לבם היטב על מה שנעשה עמו, וירחמו עליו באמת באפן שיתנו לו עצה אמתית שיצליח על ידה לנצח באמת. (הלכות תענית ד', אות ח' לפי אוצר היראה - עצה, י"א)

כי מראש צרים

אראנו

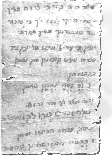
ומגבעות

אשורנו (כג,ט)

הינו שישראל יש להם ירשה טובה מאבותיהם הקדושים אברהם יצחק ויעקב ומאמהות הקדושות שהיו חזקים בהרצון מאד. כי כל עבודת אברהם וכל האבות והאמהות היה רק רצון טוב. כי אז היה קדם קבלת התורה והיה כל התקרבותם לה' יתברך רק על-ידי רצון ונדיבת לב כמו שפיתוב במקום אחר (בסימן קמב).

כי הם המשיכו האמונה הקדושה בעולם שהכל מתנהג ברצונו יתברך ועקרו ובטלו העבודה זרה והכמת השבע מן העולם, וזהו כי מראש צרים אראנו. בחינת (תהלים עג) צור לבבי וחלקי אלקים לעולם, שזהו בחינת רצון טוב לה' יתברך. וזהו ומגבעות אשורנו בחינת גבעת הלבונה בחינת קדשת הבית המקדש ששם עקר האהבה והרצון בין ישראל לאביהם שבשמים בחינת תוכו רצוף אהבה וכו'. כי שם כל הקרבות שהיו עולים לרצון. (הלכות ברכת השחר ה', אות פו)

שבת בלק

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

וישלח מלאכים אל בלעם

בן בעור (כב,ה)

ענין כל פרשת בלעם ששכרו בלק שאמר אין כחו של משה אלא בפיו אף אנו נעמד עליו באדם שכחו בפיו, כי איתא בספרי קבלה שלבן ונבל ובלעם הם בחינה אחת בסוד הגלגול. הינו בחינת הלמדן שאינו כשר שאין כחו אלא מהצדיק האמת בחינת משה שכל כחו בפיו בחינת תורה שבעל פה שכל העולם ומלאו וכל חיותו ופרנסתו נמשך משם. ועל-ידי שהוא לומד תורה שבעל פה לשמה באמת לאמתו על-ידי זה כל הנהגת העולם על ידו ויכול להנהיג העולם כרצונו ולעשות מופתים נוראים בעולם.

אבל את זה לעמת זה עשה האלקים וכו' על-כן נמצא בכל דור בחינת חולקים ומתנגדים שכל כחם מהלומדים תורה שבעל פה שלא לשמה וכו' שהם בחינת לבן ונבל ובלעם שכל כחו בפיו. בפיו דיקא, כי כל כחו רק מהתורה שבעל פה שעל-ידי זה נעשה לו פה לדבר: ובאמת היו אז ישראל בסכנה גדולה כמו שאמר רבותינו ז"ל עמי זכר נא מה יעץ עליך בלק וכו' מן השטים וכו'.

אבל בגדל כחו של משה רבנו נצלנו מפיו הרע. כי משה היה כחו גדול מאד עד שהיה יכול לברר ולהעלות כל הדבורים שמדברים החולקים ולעשות מהם הלכות להעלות השכינה בבחינת חבוק ונשוק וזווג וכו' כמבאר באר היטב בהתורה תהלה לדוד (לקוטי מוהר"ן א' - סימן י"ב), ענין שם. ועל-ידי זה ולא אבה ה' אלקיך לשמע אל בלעם ויהפך ה' את הקללה לברכה. כי נתהפכו כל דבוריהם הרעים לבחינת הלכות התורה שמשם כל

שיחות נלהבות מפני רבי ישראל זצ"ל

זמירות שבת (המשך)

... זממה שרה ותקחהו, מפרי כפיה נטעה כרם. חגרה בעוז מתניה, ותאמץ זרעותיה. הוא היה רגיל לחזר על הרבה פסוקים כמה פעמים, הוא לא היה יכול.. הוא הרגיש את החיות שבו, הוא לא רצה ללכת מהחיות הנה... עם הזממה שרה הוא הרגיש שיש שדה עליונה, שיש איזה שדה ובעל השדה'...

... זממה שרה ותקחהו, מפרי כפיה נטעה כרם. חגרה בעוז מתניה, ותאמץ זרעותיה. טעמה בייטוב סחרה, לאיכבה בלילה נרה. ידיה שלחה בפישור, וכפיה תמכו פלך. כפה פרשה לעני. כפה פרשה לעני, הוא הרגיש עצמו באמת לעני, אז היה כפה פרשה לעני, וידיה שלחה לאביון.

כפה פרשה לעני, וידיה שלחה לאביון. לאיתרא לביתה משלג, כי כל-ביתה לבש שנים. מרבדים עשתה לה, שש וארגמן לבושה. נודע בשערים בעלה, בשבתו עם-זקני-ארץ. סדין עשתה ותמכר, וחגור נתנה לכנעני. עזוהדר לבושה, ותשחק ליום אחרון... זה גם כן היה מהפסוקים - עזוהדר לבושה, לא היה יכול ללכת הלאה, עזוהדר לבושה, ותשחק ליום אחרון.

ביעזו והדר יש עוד נגון (מנגון): עזוהדר לבושה, ותשחק ליום אחרון. וככה עוד הפעם: עזוהדר לבושה, ותשחק ליום אחרון. איי היום אחרון היה אצלו תמיד - היום אחרון, הוא לא שכח מהיום אחרון! כשהוא אמר ותשחק ליום אחרון הוא הסתפל איך הוא מאשר... שהיום אחרון יהיה ותשחק ליום אחרון!

וככה (ממשיך בנגון הראשון הנ"ל): פיה פתחה בחכמה, ותורת-חסד על-לשונה. פיה פתחה בחכמה, ותורת-חסד על-לשונה. אה, רבנו הקדוש אומר (ליק"מ ל): פיה פתחה בשחצדיק פותח את פיו - יוצא ממנו חכמה. פיה פתחה כשהוא רק פותח את הפה - יוצא חכמה! (**)

(*) עי' ליקו"ה תפלין ה', מ"ג. נמביא שם את דברי הוזה"ק פרשת בלק דף קצ"ה ע"ב, רבי אבא פתח תפלה לעני כי יעטף וכו', מאן חשיבא מכולהו, הוי אימא תפלה דעני וכו', וכתב ע"ז בליקו"ה: וכל זה נאמר אפילו בעני סתם, שמתפלל על צרכיו על דחקו ועניותו בגשמיות, מכל שכן וכל שכן כשמתחיל האדם לרחם על עצמו ומרגיש עניותו ודחקו במעשים, וטוען עם השם יתברך על שאינו מקרבו אליו, ושופך שיחו ולבו לפניו עד שנתערר בכביה וכו', כמה וכמה יקרה תפלה זו בעיני השם יתברך, והוא יקרה מכל התפלות שבעולם וכו', וסוף כל סוף בודאי יזכה לפעל בקשתו להתקרב להשם יתברך להיות שוה עם כל הכשרים והצדיקים וכו', עיי"ש כל זה באריכות].

(**) ליקו"מ ל, ז. ובליקו"ה בשר בחלב ה', כו. המיוסד ע"פ התו' הנ"ל וז"ל: כי זה עיקר האומנות והחכמה העמוקה של הצדיק האמת הגדול מאד, שיועד להלביש את חכמתו הגבוה בכמה וכמה לבושים, עד שיכול להורידה ולהכניסה בהנמוכים מאד, עד שגם הם יזכו להשגות אלקות וכו', והו שהולך ומבאר שם "עזו והדר לבושה" וכנ"ל. והו שנסמך שם מיד "פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה", שזה נאמר על התגלות החסד מתוך התוכחה הנ"ל וכו', שעל ידי זה באין להשגות אלקות, אפילו הנמוכים מאד וכו'.

... עם האיש הנ"ל לתוך כמה וכמה בתים, ועשו להם איזה שיכות לכנס שם, ובקצת בתים צויו לתן להם יין-שרף וכיוצא בזה, והיו בתוך הרבה בתים מאד, ואין שום אדם בעולם יודע פנתו מה עשה שם; ואחר-כך נסע משם לביתו, ואחר-כך אחר שלן שם רבנו זכרוננו לברכה, מאותו העת והלאה נתן רשות לאנשי קאמיניץ לדור בתוך העיר:

... ואמר רבנו זכרוננו לברכה: מי שידע מפני מה היתה ארץ-ישראל תחלה ביד כנען ואחר-כך באה ליד ישראל, הוא יודע מפני מה הוא היה תחלה בקאמיניץ ואחר-כך בארץ-ישראל:

... והנסיעה לקאמיניץ היתה פליאה גדולה מאד, וכל העולם אמרו פרושים על זה: קצת דורשין לשבח, וקצת וכו' — אבל כלם טעו. אפלו אותן שאמרו לשבח, לא פונו פנתו כלל, ואפלו אותן שידעו קצת, מחמת שהוא בעצמו גלה להם איזה רמו, אף-על-פי-כן לא ידעו פנתו בשלמות. וכבר אמר דבר נאה על זה, על מה שהעולם טועין עצמן בו תמיד בכל מה שהוא עושה וכו':

... קצת אמרו, שנסע כדי למצא שם את הכתבים של הבעל-שם-טוב, שסגרום באבן, ואומרים קצת שהם טמונים שם בקאמיניץ, ואמרו, שנסע לשם בשביל זה. והוא זכרוננו לברכה התלוצץ מזה ואמר, שלא נסע כלל בשביל זה, כי אינו צריך להם כלל, ואמר, אלו היה רוצה אותן הכתבים, היו מביאין אותם לביתו, אך הוא אין צריך להם כלל ...

חיזוק השבוע

מכתבי רבי נתן מטבריה, מתוך "קיום התורה"

... ואני בגדל אהבתי אתכם אני מסית אתכם שתעסקו בהתמדה בספרים הקדושים, ושם תמצאו מרגוע לנפשכם בכל מה שיעבר עליכם, ועל ידם ימתקו כמה דברים על-ידי השכל הפולל. ויש לי הרבה לכתב לכם אך לא על פני השדה. (מכתב צח)

... וערני ברחמיך שאזכה לשמע חדושי-תורה אמתיים, מפני צדיקים אמתיים הגדולים במעלה, שיש להם כח להמשיך נשמות חדשות לכל השומעים דברי תורתם הקדושה. ואזכה ברחמיך להמשיך עלי ולקבל נשמה חדשה קדושה בכל עת, על-ידי חדושי תורה שאזכה לשמע מפיהם, וללמד בספרים קדושים של צדיקים אמתיים גדולים ונוראים. (לקוטי תפילות, מתוך תפילה לו)

עצות ותפילות

צדיק מד-מה

מאור פני הצדיקים מקבלין מחין ושכל חדש שהיא נשמה חדשה כי הנשמה היא השכל. הינו כשהצדיק מסביר לו פנים אזי מקבל שכל חדש ונשמה חדשה מאור פניו הקדושים (לקוטי מוה"ר"ן, סימן לה).

כשהצדיק האמת מגלה איזה דבר תורה אזי מוריד נשמתו חדתין לכל אחד מהשומעין התורה לפי בחינתו ותפיסתו (שם, סימן לו).